

har været for Landskabet, idet de har givet det Kraft og Sundhed, vil jeg bede for, at man, ogsaa hvor Loven ikke rækker vidt nok, vil tænke paa, hvad disse Træer er værd for os, og skaane dem.

Bevarelsen af Naturens Skønhedsværdier hænger i øvrigt nøje sammen med Bebyggelsen. Kan et grimt og anmassende Reklameskilt ærgre, saa kan et grimt Hus gøre en næsten syg i Sindet, det kan skæmme et Landskab, saaledes at det ødelægger Totalindtrykket, og man gaar bort derfra med en vis Bitterhed i Sindet. Bygningernes Forhold til det omgivende Landskab er derfor af stor Betydning, og man burde rimeligvis her gaa videre, end man gør i Lovforslaget, selv om der ganske vist i § 7 i nogen Grad er givet Sundhedsautoriteter og Bygningskommissioner Adgang til at skride ind, dersom en Bygning kommer til at skæmme Egnen.

Vi er egentlig slet ikke færdige, naar vi taler om Naturfredning, selv om vi bliver staaende her. Danmarks Fugle verden trænger ogsaa til Fredning. Denne Fredning falder ganske vist ind under Jagtloven, men Jagtloven og Naturfredningsloven har i Virkeligheden den samme Opgave, nemlig at frede, hvad dansk Natur er. For at faa Jagtloven ændret, saaledes at man kunde frede de Fugle, der endnu har — i et temmeligt ringe Antal vel sagtens — Betydning for vor fri Natur og giver den sin Karakter, og for Resten ogsaa over Indflydelse paa Afbalanceringen i Naturens Husholdning, har Professor Wesenberg-Lund, støttet af 60 Naturhistoriskere, studerende baade af ældre og yngre Dato, Kunstnere og Forfattere, indsendt Forslag til Ændringer i Jagtloven. Jeg kan selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed udtale noget nærmere herom, men blot lige i Forbigaaende nævne det som et Moment, der ikke kan lades ude af Betragtning, naar Talen er om Naturfredning.

Som man ser, spænder Begrebet Naturfredning ret vidt, og det, at jeg har nævnt videre Krav, der kunde stilles, er ingenlunde en Bebrejdelse overfor det foreliggende Lovforslag i Retning af, at det ikke skulde tage sin Part af Opgaven, thi det gør det unægteligt. Jeg vilde derfor være meget tilfreds, og jeg tør ogsaa paa Naturfredningsforeningens Vegne udtale Tilfredshed, om Lovforslaget kunde blive gennemført i den foreliggende Skikkelse eller i alt Fald saa nær som muligt op derad. Hovedsagen for mig er at faa en Lov, der byder de brede Lag Adgang til den frie Natur. Dette har stor Værdi, ikke mindst

for de store Byer, specielt vel for København. Hvor langt friere er ikke en Husmand eller en Landarbejder, selv om hans sociale Kaar er smaa, hvor langt friere og i visse Henseender lykkeligere er han dog ikke, sammenlignet med en Byarbejder, der bor i et Mellem- eller Baghus, hvorfra Sol og Lys er spærret ude, og hvis eneste virkelige Tilfredshed maa være den, at han kan flage ud fra dette skumle Bur mod det, der for os alle er Maalet: Solen, Lyset, Livet, den levende Natur! „Tilbage til Naturen“, sagde Rousseau. Ja, det er benyttet paa mange Maader, og undertiden blevet benyttet i reaktionær Retning. Men jeg siger, at ret forstaaet er Nutidens Krav stærkere end nogen Sinde: Tilbage til Naturen. Jeg vil haabe og ønske, at der for disse Titusinder Proletarer, der lever under Forhold, som ingen af os vilde leve under, hvis vi ikke var tvunget dertil, maa blive aabnet rigere Adgang til at færdes ude i det fri. Bedst vilde det naturligvis være, om de kunde knytte selve deres Arbejde til Naturen, men det er alt for stor en social Opgave, til at den kan nævnes i Forbindelse med dette beskedne Lovforslag. Alligevel vil jeg blot omtale den Glæde, hvert Menneske har ved, naar Arbejdet hviler, naar det er Fyraften eller Søndag, at kunne drage ud i Naturen og aande rigtig ud, styrke sine Lunger og ilte sit Blod, saaledes at han kan vende livsglad tilbage til de Opgaver, der er Dagens. Jeg vil her citere nogle Verslinier af Jeppe Aakjær, der i høj Grad synes mig at udtrykke denne Tanke: „Hvad var vel i Verden det fattige Liv med al dets fortærende Tant, om ikke en Plet med en Dal og lidt Siv vort Hjerte i Skælvinger bandt.“ Lad nu være, det kun er en Dal med lidt Siv, en Sø, et ringe Omraade, alligevel, hvilken Virkning øver dette ikke paa Sindet, hvilken Velsignelse er det ikke for den, der kan drage fra Storbyen ud og glæde sig ved den frie Natur?

Hvor dette Lovforslag om Naturfredning og det sig dertil knyttende Lovforslag om Skovpoliti byder Mulighed for en udvidet Adgang til Naturen, vil jeg for mit Vedkommende give det min bedste anbefaling, idet jeg haaber og ønsker, at det maa kunne gaa gennem Folketing og Landsting, i alt Fald nogenlunde uændret. Jeg anbefaler det til ærede Medlemmers velvilige og hurtige Behandling.

Hans Jacob Sørensen: Vi har nu haft den Glæde, som det jo i Grunden altid er, at høre den gamle Politiker, det ærede